

16.11.2022

Dnro 22149/03.04.04.04.24/2021

Asia

Maa-ainesasia

Valittaja**Päätös, josta valitetaan**

Kouvolan kaupungin teknisen lautakunnan lupajaosto 22.9.2021 § 22

Teknisen lautakunnan lupajaosto on myöntänyt Leca Finland Oy:lle luvan ottaa 660 000 kiintokuutiometriä savea kiinteistöjen 286-457-2-77 (nykyisin 286-457-2-35) ja 286-457-2-214 alueelta. Lupa on voimassa 10 vuotta.

Päätöksessä on annettu muun ohella seuraavat lupamääräykset:

Lupamääräys 4

Ottamista ei saa ulottaa ottamissuunnitelmassa esitettyä alinta ottotaso +42,0 metriä (N2000) alemmaksi. Ottaminen tulee toteuttaa siten, että kaivu tapahtuu ainoastaan tiiviissä savikerroksissa. Altaan pohjaan on jätettävä vähintään kahden metrin paksuinen suojakerros savea varsinaisten vettä johtavien kerrosten päälle.

Lupamääräys 12

Kiintoaineen kulkeutumisen ja pintavesien samentumisen estämiseksi alueelta pois johdettavat vedet tulee johtaa kokooma-altaan kautta suodatuskenttään ennen niiden johtamista Taasianjokeen. Suunnitelma suodatuskentästä ja sen sijainnista sekä pintavesinäytteenotosta tulee toimittaa hyväksyttäväksi ympäristönsuojeluun ennen rakentamisen aloitusta. Tarvittaessa Taasianjoen samentumisen estämiseksi tulee käyttää myös muita valvontaviranomaisen hyväksymiä lisäkeinoja.

Lupamääräys 13

Ennen toiminnan aloittamista tulee Taasianjokeen laskevasta ojasta ottaa vesinäyte, josta analysoidaan kiintoainepitoisuus ja sameus. Suodatuskentästä poistuvasta vedestä tulee kolmen ensimmäisen toimintavuoden aikana ottaa kerran vuodessa näyte, josta analysoidaan kiintoainepitoisuus, sameus,

kokonaisravinteet ja BOD. Tulokset on heti niiden valmistuttua toimitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Lupamääräys 17

Maa-ainesten otto on järjestettävä siten, että ulkopuolisten pääsy alueelle on estetty. Luvaton liikkuminen ottamisalueella on kiellettävä ja siitä on ilmoitettava näkyvästi. Kaivurintausten jyrkät reunat tulee merkitä esimerkiksi lippusiimalla tai asianmukaisilla varoitustauluilla siten, että alueella liikkuvien turvallisuus ei vaarannu.

Lupamääräys 18

Toiminnasta ei saa aiheutua kohtuutonta melu-, pöly-, värinä- tai muuta haittaa ympäristöön. Jos toiminnasta epäillään aiheutuvan haittaa, voi valvontaviranomainen edellyttää tarvittavia mittauksia ja tulosten perusteella antaa määräyksiä haitan poistamiseksi.

VAATIMUKSET HALLINTO-OIKEUDESSA

Päätös on kumottava.

Hakemus ja ottosuunnitelma ovat puutteellisia. Päätös on tehty isommalle hankkeelle, kuin mitä on esitetty. Hankkeen sisältöä on muutettu pintavesien johtamisen osalta.

Kaikkia osapuolia ei ole kuultu riittävästi. Taasianjoki on kunnan raja. Maa-aineksen nosto tulee aiheuttamaan värinää sekä pöly- ja meluhaittoja yli kunnan rajan. Iitin puolella vaikutusalueella olevien kiinteistöjen kuulemista ei ole tehty. Yksityisen luonnonsuojelualueen kuuleminen puuttuu. Päijät-Hämeen liitolta ja Kymenlaakson liitolta olisi tullut pyytää lausunnot, koska kyseessä on merkittävä hanke, jonka vaikutukset ulottuvat kahden maakunnan alueelle. Kaakkois-Suomen ELY-keskukselta ja Hämeen ELY-keskukselta olisi tullut pyytää lausunto, koska hankkeen vaikutukset ulottuvat molempien ELY-keskusten toiminta-alueelle. Museoviraston olisi tullut arvioida muun ohella hankkeen vaikutus kulttuurimaisemaan. Maakuntamuseolle olisi tullut varata mahdollisuus esittää lausunto, josta ilmenevät rakentamisen vaikutukset maisema-arvoihin. Iitin kunnan lausunto ja Iitin ympäristöviranomaisten sekä valvovan rakennusviranomaisen kanta asiassa puuttuvat. Loviisan ja muiden merelle saakka johtavan Taasianjoen varrella olevien toimijoiden ja yrittäjien lausunnot ja kuuleminen on unohdettu.

Hankkeelle tulee olla vesilain mukainen lupa, ympäristölupa ja kaivoslupa. Hankkeeseen tulee soveltaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sekä lakia suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista. Taasianjokea on esitetty Natura-alueeksi, ja hankkeesta tulee tehdä Natura-arvioinnin tarveharkinta ja Natura-arviointi. Alueelle on muodostunut maankäyttö- ja rakennuslain 16 §:n 1 momentin mukainen suunnittelutarve. Mahdollisia tulevia kaavamuutoksia ei ole huomioitu.

Luontoselvitys on harhaanjohtava. Maisema-arvoja ei ole selvitetty. Kulttuurihistoriallinen maaseutumaisema tulee säilyttää.

Alueella toimii Elimäki Teuroisten seudun vesiosuuskunta. Verkostojen kapasiteetti ei riitä hankkeen vaatimaan käyttöön. Alueelta puuttuu pintavesiverkostot, eikä ole mahdollisuutta johtaa hulevesiä pois. Käytännössä koko hulevesimäärä johdetaan suodattamatta, vain selkeytysaltaan kautta suoraan Taasianjokeen. Suunnitelmissa ei ole mainittu, kuinka paljon savea sisältävää vettä jokeen lasketaan tai kuinka se on tarkoitus yrittää suodattaa. Luvan ehtona tulee olla vähintään kattava hyväksytty ojitussuunnitelma sisältäen viivästys- ja suodatusjärjestelmät. Ottosuunnitelmassa ei ole mainittu tai mitattu pitoisuuksia eikä esitetty selvitystä ojitettavan alueen maalajeista ja happamien sulfaattimaiden esiintymisestä. Taasianjoen virtaamasta ei ole tietoa, minä vuoksi ei voida määritellä, minkälainen järjestelmä pitää olla maa-ainesluvan ehtona. Taasianjoen virtaama ei missään olosuhteissa voi käsitellä hehtaarien avokaivoksen hulevesiä. ELY-keskuksilta tulee selvittää, miten johdettuja hulevesiä tarkkaillaan ja mitataan.

Hulevesien kuormitus jokiluonnolle on merkittävä. Hulevesien johtaminen Taasianjokeen tulee pilaamaan arvokkaan ja mahdollisen Natura-kohteen. Samalla tuhoaan Taasianjoen virkistyskäyttö Loviisan ja muiden joen varrella olevien kuntien alueella. Luontoarvojen selvitys on tekemättä. Taasianjoen varrella kiinteistöllä 286-457-2-168 on luonnonsuojelualue, joka on vaarassa tuhoutua.

Hankkeen vaikutus ammatinharjoittamiseen tai luontaistalouden ja alkutuotannon harjoittamiseen sekä Leca Finland Oy:n velvollisuus korvauksiin on selvittämättä. Alueella on välittömässä läheisyydessä vapaa-ajan asuntoja, joiden äänimaisema muuttuu. Päätöksessä ei ole huomioitu, kuinka äänirajat pidetään hallinnassa.

Lausunto ja vastine

Valittaja on toimittanut lisäselvitystä.

Viranhaltija on antanut täytäntöönpanokieltoa koskevan vaatimuksen johdosta lausunnon, jossa on muun ohella todettu, että maa-aineslupahakemuksesta on tiedotettu maa-aineslain 13 §:n mukaisesti julkisella kuulutuksella Kouvolan kaupungin internetsivuilla. Kuulutuksesta on myös ilmoitettu Kouvolan Sanomissa 7.4.2021. Maa-aineslupahakemuksen nähtävillä olosta on ilmoitettu kirjeitse rajanaapureille. Rajanaapureihin kuuluvan yhteisen vesialueen 286-457-876-3 omistajaosakaskunnan yhteystietoja ei ole saatu selville, vaikka asiaa on tiedusteltu sekä osakaskunnan jäseneltä että Kaakkois-Suomen ELY-keskukselta. Kiinteistötietojen mukaan kyseessä on isojaossa Peippolan kylän taloille yhteiseksi erotettu vesialue. Rajanaapureiden lisäksi hakemuksen nähtävillä olosta on ilmoitettu kirjeitse myös erälle muille lähialueen kiinteistöjen omistajille. Kuulemiskirjeet on lähetetty kuntarajasta riippumatta noin 350 metrin säteellä ottamisalueesta sijaitseville asuin- ja kiinteistöille, jotka on arvioitu asianosaisiksi toiminnan mahdollisten melu- ja pölyvaikutusten

vuoksi. Lisäksi kuulemiskirjeet on lähetetty kuljetusreitien varrella Saarakalliontiellä oleville asuinkiinteistöille, sillä on arvioitu, että maa-aineskuljetuksista aiheutunee oleellinen osa toiminnan mahdollisista vaikutuksista lähialueella. Rajanaapureiksi on tulkittu myös tien tai kapean vesistön erottamat lähikiinteistöt (Maa-ainesten ottaminen - opas ainesten kestävään käyttöön, YM julkaisuja 202024). Iitin kunnan puolella on kuultu kirjeitse kahta heti joen toisella puolella olevaa lähintä kiinteistöä, jotka voidaan rinnastaa rajanaapureiksi. Toiminnan vaikutusalueen ei tätä laajemmin katsottu ulottuvan Iitin kunnan alueelle. Iitin puolella lähellä rajaa on metsä- ja peltoalueita ja lähin asuinrakennus on yli 600 metrin päässä ottamisalueesta. Toisin kuin valituksessa mainitaan, on hakemuksesta pyydetty lausunto Kaakkois-Suomen ELY-keskukselta. Hakemuksesta on pyydetty lausunto myös Iitin kunnalta, joka on toimittanut rakennuslautakunnan antaman lausunnon. Lisäksi on pyydetty lausunto kalatalousviranomaisena toimivalta Varsinais-Suomen ELY-keskuksen Kalatalouspalveluilta. Lausunnoissa ei ole tuotu esiin seikkoja, jotka niiden antajien näkemysten mukaan olisivat estäneet luvan myöntämisen. Lupahakemuksen tarkoittamalla alueella ei ole katsottu olevan huomattavaa merkitystä maakuntakaavoituksen kannalta.

Teknisen lautakunnan lupajaosto on antanut lausunnon, jossa on muun ohella todettu, että hankealue ei sijoitu maankäyttö- ja rakennuslain 16 §:ssä tarkoitettulle suunnittelutarvealueelle. Valituksenalaisella päätöksellä ei ole myönnetty rakentamiseen liittyviä lupia. Savimaa-aineksen ottaminen ei kuulu ympäristönsuojelulain 27 §:ssä mainittuihin ympäristöluvanvaraisiin toimintoihin. Savenottohanke ei kuulu ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain liitteessä 1 lueteltuihin hankkeisiin, eikä se ole kyseisen lain 3 §:n 2 momentissa mainittu yksittäistapaus, joka ympäristövaikutuksiltaan olisi näihin rinnastettavissa. Kyse on tavanomaisesta savenottohankkeesta, jonka laajuus tai vaikutukset eivät poikkea muista vastaavista maa-ainesluvanvaraisista ottamisalueista. Myöskään maisemavaikutuksia ei ole katsottu aiheutuvan, sillä alueella ei ole erityisiä maisemallisia arvoja. Ottamisen suuntautuessa pellon pinnasta alaspäin se ei näy kaukomaisemaan lainkaan. Hankkeen vaikutusalueella ei ole tiedossa muinaisjäännöksiä, joten Museoviraston lausuntoa asiasta ei ole katsottu tarpeelliseksi pyytää. Luontoselvitys on ollut kattava, ja sen yhteydessä on tutkittu ympäristö ja hankkeen luontovaikutukset myös huomattavasti ottamisaluetta laajemmin. Taasianjoki ei kuulu Natura 2000 -verkostoon, eikä lupaviranomaisen tiedossa ole virallista menettelyä verkoston laajentamisesta alueella.

Alueelta pois johdettavien pintavesien määrää ei ole tarpeen laskea tarkalleen. Lupapäätöksessä on maa-aineslain 11 §:n mukaisesti asetettu osin hakemusta ja ottamissuunnitelmaa ankarampia vaatimuksia, huomioiden myös lausuntojen sisältö. Päätöksessä on annettu määräykset muun muassa pintavesien hallinnasta ja johtamisesta (määräys 12) sekä pintavesivaikutusten tarkkailusta (määräys 13). Näillä määräyksillä on täydennetty ottamissuunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä siltä osin, kun se on katsottu tarpeelliseksi Taasianjokeen kohdistuvien vaikutusten välttämiseksi tai rajoittamiseksi. Savenotto toiminnassa ei käytetä verkostovettä eikä viemäriä.

Happamia sulfaattimaita tiedetään yleisesti esiintyvän erityisesti Suomen rannikkoalueilla. Geologian tutkimuskeskuksen internetsivujen Happamat sulfaattimaat -karttapalvelusta käy ilmi, että asiaa on tutkittu myös Taasianjoella, mutta tutkimusalue on rajoittunut useiden kilometrien päähän ottamisalueesta joen alajuoksulle. Lähimmillä tutkituilla alueilla GTK on todennut happamien sulfaattimaiden esiintymistodennäköisyyden pieneksi tai hyvin pieneksi. Lupaviranomaisen näkemyksen mukaan luonnontilaisen saven haitta-ainepitoisuuksia ei tässä tapauksessa ole ollut tarpeen selvittää maa-aineslupaharkinnan yhteydessä. Ottamisalue on peltomaata, jonka maaperän ei ole syytä olettaa pilaantuneen myöskään ulkopuolisten tekijöiden vaikutuksesta. Kyseinen maa-ainesluvalla kaivettava maa-aines ei ole jätelain tarkoittamaa jätettä, eikä toiminnassa synny jätteeksi luokiteltavaa maa-ainesta.

Savenotto ei estä esimerkiksi hevostalouden harjoittamista naapurituloilla. Lupajaoston päätöksessä on annettu turvallisuutta ja toiminnasta aiheutuvien haittojen estämistä koskevat määräykset. Kaivualue on rajattu noin 150 metrin päähän kiinteistön 286-457-2-180 sekä ottamisalueen lounaispuolella olevan kiinteistön rakennuksista. Savimaa-aineksen otossa ei ole kyse kaivoslain mukaisesta toiminnasta. Hanke ei sijoitu luokitellulle pohjavesialueelle, eikä kyse ole ympäristönsuojelulain mukaista ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta. Valituksenalaisessa päätöksessä on annettu määräykset lähialueen talousvesikaivojen tarkkailusta sekä pohjaveden tarkkailusta ottamisalueelle asennettavasta tarkkailuputkesta. Alueen sijainti ja annetut määräykset huomioiden toiminnasta ei aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Ottamistoimintaan ei liity jäteveden käsittelyä, eikä alueella tehdä työkoneiden huoltoja. Toiminta ei kuulu vesihuoltolain 2 §:ssä määriteltyyn soveltamisalaan.

Toiminnanharjoittaja on antanut vastineen.

Valittaja on antanut vastineen, jossa on muun ohella todettu, että hyväksytty suunnitelma ja karttapiirustus ja luvan myöntämisen perusteet ovat ristiriitaiset. Luvassa mainitaan, että lähimmälle kiinteistölle on noin 100 metriä ja karttapiirustuksessa lähimmälle kiinteistölle on noin 40 metriä.

Merkitään

Hallinto-oikeus on 13.12.2021 antamallaan välipäätöksellä 2599/2021 hylännyt [REDACTED] esittämän täytöntöönpanon kieltämistä koskevan vaatimuksen.

HALLINTO-OIKEUDEN RATKAISU

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Kuuleminen ja viranomaisten lausunnot

Maa-aineslain 7 §:n 2 momentin mukaan ennen luvan myöntämistä lupaviranomaisen on pyydettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto, milloin:

- 1) alueella on valtakunnallista tai muutoin huomattavaa merkitystä luonnonsuojelun kannalta;
- 2) alueella on merkitystä vesien suojelun kannalta; tai
- 3) ainesten ottaminen vaikuttaa välittömästi toisen kunnan alueeseen.

Maa-aineslain 13 §:n 1 momentin mukaan toimivaltaisen lupaviranomaisen on annettava maa-aineslupaa koskeva hakemus tiedoksi julkisella kuulutuksella. Julkisesta kuulutuksesta säädetään hallintolaissa (434/2003). Kuulutuksen ja hakemusasiakirjojen on mainitun lain 62 a §:ssä säädetystä poiketen kuitenkin oltava nähtävillä vähintään 30 päivää. Kuulutuksessa ja kuulutetuissa asiakirjoissa julkaistut henkilötiedoiksi katsottavat toiminnanharjoittajan nimi sekä ottamisalueen sijaintipaikka ja kiinteistötiedot on mainitun lain 62 b §:ssä säädetystä poiketen poistettava verkkosivuilta päätöksen tultua lainvoimaiseksi. Tieto kuulutuksesta on julkaistava toiminnan vaikutusalueen kunnissa. Kunnan ilmoituksista säädetään kuntalain (410/2015) 108 §:ssä. Tämän ohella kunnan on varattava ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvien kiinteistöjen ja muiden alueiden omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluiksi, paitsi milloin se on ilmeisen tarpeetonta. Lupahakemuksen tiedoksiannosta ja tiedottamisesta aiheutuneet kulut kuuluvat luvan hakijan maksettaviksi.

Maa-ainesasetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan sen lisäksi, mitä lausunnoista maa-aineslain 7 §:ssä säädetään, tulee lausunto pyytää:

- 1) toiselta kunnalta, jos ainesten ottaminen saattaa aiheuttaa maa-aineslain 3 §:ssä tarkoitettuja seurauksia tai jos sitä muusta syystä on pidettävä tarpeellisenä;
- 2) maakuntakaavoitusta hoitavalta kuntayhtymältä, jos lupahakemuksen tarkoittamalla alueella on huomattavaa merkitystä maakuntakaavoituksen kannalta;
- 3) muulta kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoiteltulta viranomaiselta, jos se on asian käsittelyssä tarpeen.

Asiassa saadun selvityksen mukaan hakemuksesta on pyydetty lausunto Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta (ELY-keskus), kalatalousviranomaisena toimivalta Varsinais-Suomen ELY-keskuksen Kalatalouspalveluilta sekä Iitin kunnalta. Hakemuksesta on kuulutettu ja hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä Kouvolan kaupungin internetsivuilla 7.4.-7.5.2021. Kuulutuksesta on ilmoitettu sanomalehti Kouvolan Sanomissa 7.4.2021. Hakemuksen nähtävillä olosta on ilmoitettu kirjeitse rajanaapureille. Viranomaisen on katsonut rajanaapureiksi myös Iitin kunnan puolella Taasianjoen toisella puolella sijaitsevat kaksi kiinteistöä. Lisäksi kirjeitse on ilmoitettu noin 350 metrin säteellä ottamisalueesta

sijaitsevien asuinkiinteistöjen omistajille sekä kuljetusreitillä varrella olevalla Saarakalliontiellä sijaitseville asuinkiinteistöille.

Maa-ainestenottoalue sijaitsee Iitin ja Kouvolan kunnan rajalla, jolloin maa-ainesten otolla voidaan lähialueen olosuhteet huomioon ottaen arvioida olevan samankaltaisia vaikutuksia kummankin kunnan puolella, minkä vuoksi tieto kuulutuksesta olisi tullut julkaista myös Iitin kunnassa maa-aineslain 13 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Ottaen huomioon, että lupahakemuksesta on kuultu myös Iitin kunnan puolella olevien kiinteistöjen omistajia sekä Iitin kuntaa, hallinto-oikeus ei kuitenkaan kumoaa päätöstä sen vuoksi, ettei tietoa lupahakemuksesta koskevasta kuulutuksesta ole julkaistu Iitin kunnassa.

Ottaen huomioon hankkeesta ja sen vaikutuksista saadun selvityksen hallinto-oikeus arvioi, että viranomaisten kuuleminen enemmälti ei ole ollut asiassa tarpeen, ja että hankkeen vaikutusalueella olevien kiinteistöjen omistajia on kuultu riittävässä laajuudessa.

Pääasia

Sovellettavat säännökset

Maa-aineslain 1 §:n 1 momentin mukaan tätä lakia sovelletaan kiven, soran, hiekan, saven ja mullan ottamiseen pois kuljetettavaksi taikka paikalla varastoitavaksi tai jalostettavaksi, jollei 2 §:stä muuta johdu.

Saman pykälän 2 momentin mukaan ainesten ottamisessa on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä muualla laissa säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa (1096/1996) ja sen nojalla säädetään.

Maa-aineslain 3 §:n 1 momentin mukaan tässä laissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu:

- 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista;
- 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista;
- 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai
- 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Saman pykälän 4 momentin mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja ainesten ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-ainesesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Maa-aineslain 5 §:n 2 momentin mukaan suunnitelmaa laadittaessa on tarvittavassa laajuudessa selvitettävä vallitsevat luonnonolosuhteet, ainesten

määrä ja laatu sekä hankkeen vaikutukset ympäristöön ja luonnonolosuhteisiin.

Maa-aineslain 6 §:n 1 momentin mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Maa-aineslain 11 §:n 1 momentin mukaan ainesten ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Maa-ainesten ottamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 1 momentin mukaan ottamissuunnitelmaan kuuluvat selostus ja sitä täydentävät kartat ja piirrokset.

Saman pykälän 3 momentin mukaan ottamissuunnitelmaan kuuluva selostus sisältää 1 §:n 3 momentissa lueteltujen asioiden lisäksi tarvittavassa laajuudessa seuraavat asiat:

- 1) ottamiseen ja siihen liittyviin toimintoihin tarvittavan alueen kuvaus, ottamiseen liittyvän liikenteen järjestäminen, ottamistoiminnassa käytettävät koneet, laitteet ja niiden sijoitus sekä polttoaineiden varastointi ja tankkauspaikat, aineksen vesiseulontalaitokset sekä alustava selvitys sivukiven määrästä ja loppusijoituspaikasta;
- 2) selvitys ottamisalueen ja sen ympäristön pohjavesiolosuhteista ja pohjaveden havaintopaikoista sekä tiedot alueen läheisyydessä sijaitsevista talousvesikaivoista, pohjavedenottamoista ja niiden mahdollisista suojavaöhykkeistä ja suoja-alueääräyksistä;
- 3) meren tai vesistön rantavyöhykkeelle sijoittuvan ottamisalueen osalta perustelut sijoittaa toiminta rantavyöhykkeelle sekä selvitys ottotoiminnan vaikutuksista rantaluontoon ja -maisemaan;
- 4) selvitys ympäristöhaittojen vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä suunnitelma toiminnan ympäristövaikutusten tarkkailusta;
- 5) ottamisalueen jälkihoito ja arvio jälkihoitokustannuksista ja, mikäli mahdollista, alueen myöhempi käyttö.

Asiassa saatu selvitys

Ottamissuunnitelma

Maa-ainesten ottolupaa on haettu saven otolle kiinteistöillä Metsäniemi 286-457-2-214 ja Orasmaa 286-457-2-77 (nykyisin Toivola 286-457-2-35). Alue sijaitsee Elimäen taajaman pohjoispuolella noin 16 kilometrin etäisyydellä taajamasta, ja se rajautuu Kouvolan ja Iitin kunnan rajaan. Alueelle kuljetaan valtatieltä 6 Teuroistentieltä Saarakalliontielle ja edelleen Toivolantielle, josta on liittymä ottamisalueelle. Ottamisalue on 13,5 hehtaaria ja varsinainen

ottoalue eli kaivualue on noin 12 hehtaaria. Kokonaisottomäärä on 660 000 kuutiometriä, vuotuinen otto 66 000 kuutiometriä ja ottamisaika 10 vuotta. Alueella ei ole ollut aiempaa ottotoimintaa. Kaivettava savi tullaan kuljettamaan Leca Finland Oy:n kevytsoratehtaalalle, joka sijaitsee Kouvolan Keltissä. Kaivutoimintaa on alueella arkisin kello 6-22. Satunnaisia lastauksia ja kuljetuksia voi olla myös lauantaisin ja poikkeuksellisesti myös yöaikaan. Aktiivista toimintaa arvioidaan olevan noin 11 kuukautta vuodessa.

Alueella on voimassa Kymenlaakson maakuntakaava 2040. Kaavassa ottamisalueelle ei ole merkitty maankäyttömuotoa. Alueen luoteispuolelle Taasianjoen rantavyöhykkeelle on merkitty maa- ja metsätalousvaltainen alue, jolla on erityisiä ympäristöarvoja (MY). Ottamisalueen kaakkois- ja eteläpuolella kulkee ohjeellinen/vaihtoehtoinen reitti pääradalle (rp_o) sekä pääkaasulinja (k). Ottamisalue rajautuu pohjoispuolella Iitin alueen ajantasamaakuntakaavaan. Ottamisalueella ei ole voimassa tai vireillä yleis- tai asemakaavaa.

Suunnitelman kohteena olevilla kiinteistöillä on yhteensä yhdeksän naapurikiinteistöä, joista viidellä on asutusta. Lisäksi ottamisalueen lähistöllä on kuusi asuttua kiinteistöä, jotka eivät ole rajanaapureita. Lähimmät asuintalot sijaitsevat ottamisalueen länsipuolella noin 150 metrin etäisyydellä ja ottoalueen eteläreunassa 40 metrin etäisyydellä. Eteläreunassa olevan kiinteistön 286-457-2-77 omistajat ovat antaneet suostumuksensa kaivualueen ulottamisesta talouspihan läheisyyteen.

Ottamisalueella maaperä koostuu savesta. Alueella on tehty kairauksia lukuisissa tutkimuspisteissä, joissa on otettu myös maanäytteitä saven laadun selvittämiseksi. Savikerroksen paksuus vaihtelee noin 15 ja 25 metrin välillä. Ottamisalueen maasto on tasainen vaihdellen pääosin tasovälillä +49,5 ja +52,2 ja viettäen hyvin loivasti pohjoiseen/koilliseen kohti Taasianjokea. Ottamisalue on peltoaluetta. Ottamisalueen eteläpuolella Toivolantien alapuolella jatkuu peltoalue, jossa maasto nousee loivasti. Luontoarvoja ottamisalueella ei ole. Ottamisalue sijaitsee Taasianjoen valuma-alueella. Ottamisalueen pintavalunta ohjautuu Taasianjokeen, joka virtaa ottamisalueen pohjoispuolella lähimmillään noin 40 metrin etäisyydellä. Ottamisalueen pohjoisreunasta menee laskuoja, joka yhtyy Taasianjokeen. Nykytilassa ottamisalueen pintavalunta kulkee pääosin kyseessä olevaan ojaan ja Taasianjokeen. Ottoalueen itä- ja länsireunassa menee ottoaluetta kiertävät laskuojat Taasianjokeen.

Ottamisalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Lähin pohjavesialue sijaitsee noin kuuden kilometrin etäisyydellä. Taasianjoen sivu-uomassa lähellä ottamisalueen rajaa mitattu virtavesipinta on tasolla +43,87. Pohjaveden tason voidaan olettaa seuraavan Taasianjoen sivu-uoman vedenpintaa. Ottotoiminta tulee kohdistumaan hieman pohjavedenpinnan alapuolelle alimman kaivutason ollessa noin +42. Savenoton jälkeen kaivannosta muodostuu pysyvä vesiallas, jonka vesipinnaksi on suunniteltu taso + 49,20. Muodostuva lampi tulee olemaan pinta-alaltaan 10 hehtaaria ja enimmillään yhdeksän metriä syvä. Ympäristön kaivojen pohjaveden riittävyys ja laadun hyvänä pysyminen varmistetaan kaivamalla ottoalueella

ainoastaan tiivissä savikerroksissa. Altaan pohjaan jää riittävä suojakerros varsinaisten vettä johtavien karkeampirakeisten kerrostumien (moreeni) päälle, eikä kaivualue ole yhteydessä kyseessä olevien kerrosten pohjaveteen. Alueen luoteisreunan laskuoja toimii vedenpinnan tasaajana. Ojan pohja perataan tasoon +47,50. Ottoalueen koilliskulmaan tehdään niin sanottu ylivuotoputki/tulvaaja, jolla varmistetaan, että vedenpinta ei pääse nousemaan edes rankkasateiden aikana tason +49,6 yläpuolelle.

Ottotoiminnassa syntyvillä kaivannaisjätteillä tarkoitetaan alueelta poistettavia pilaantumattomia maamassoja. Alueella ei varastoida polttoaineita tai öljyjä eikä vaarallisia jätteitä. Alueella ei säilytetä työkoneita pitkäaikaisesti eikä työkoneiden huoltoja tehdä alueella. Savenottotoiminnassa ei käytetä kemikaaleja, joista voisi liueta haitta-aineita vesistöihin. Savenotosta liukenee luonnollisia aineita ja kiintoaineen takia ottamisalueelta pois johdettavat vedet voivat olla sameita. Kiintoainepitoisuutta vähennetään ohjaamalla poisjohdettavat vedet ottoalueen pohjoisosaan rakennettavan selkeytysaltaan kautta, ennen kuin ne ohjataan alueen pohjoispuolella olevaan ojaan. Selkeytysaltaan sijaintia vaihdetaan ottoalueella työn etenemisen mukaan. Joessa ottamisalueelta peräisin oleva vesi sekoittuu nopeasti suureen vesimäärään, eikä ottamisalueen valuntavedet tule vaikuttamaan Taasianjoen vedenlaatuun. Liittyen yhtiön savenottotoimintaan muualla Kouvolassa on tehty pintavesien seuranta, jonka mukaan savenotolla ei ole todettu olevan haitallisia vaikutuksia vastaanottavan joen veden laatuun.

Savenottotoiminnassa melua aiheutuu ainoastaan kaivinkoneista ja kuljetusajoneuvoista. Lähimpään häiriintyvään kohteeseen on 150 metriä, mutta tälläkään etäisyydellä melun raja-arvo ei arvion mukaan ylitä. Toiminnasta ei muodostu impulssimaista melua. Toiminnan pölyvaikutukset ovat erittäin vähäiset. Alueelta kaivettu maa-aines on luonnonkostea savea, joka ei varsinaisen oton aikana pölyä lainkaan. Ajoteiden pölyämistä estetään tarvittaessa kastelulla ja suolauksella. Otto ei aiheuta haitallisia muutoksia maisemakuvaan. Maaston muodot eivät muutu kaivun suuntautuessa pellon maanpinnasta alaspäin. Maisemointityöt koostuvat lähinnä altaan reuna-alueiden siistimisestä ja lopullisten vedenpinnan ylä- ja alapuolisten luiskien muotoilusta.

Toivolantien savenottoalueen luontoselvitys 2020

Luontoselvitys Kontkasiipi on laatinut 6.10.2020 päivätyn luontoselvityksen. Luontoselvityksen mukaan kiinteistölle 268-457-2-77 suunnitellaan uutta savenottoaluetta noin 7 hehtaarin peltoalalle, joka rajautuu pohjoisosassa Taasianjokeen. Vesistöissä ja sen varsilla tiedetään esiintyvän useita uhanalaisia ja silmälläpidettäviä lajeja, joten hankkeen suunnittelua varten on tarvittu tiedot alueen merkittävistä luontoarvoista. Luontoselvitys on koskenut varsinaisen savenottoalueen lisäksi Taasianjokea ja siihen virtaavaa noroa. Noronotkon alueesta on todettu, että yläosiltaan ojitetun mutta alaosiltaan vielä melko luonnontilaisen oloisen noron kovertaman notkelman kasvillisuus on aivan uoman tuntumassa rehevää. Taasianjoki ja siihen yhtyvä noro ovat luonnontilaisilta osiltaan vesilain suojelemia ja niiden kaikenlainen kaivaminen sekä patoaminen edellyttävät aluehallintoviraston lupaa.

Tutkimusalueen luonnontilaisimmat ja samalla arvokkaimmat alueet sijaitsevat rantavyöhykkeellä aivan jokiuoman tuntumassa. Loppupäätelmänä on todettu, että luontoarvojen puolesta hanke voidaan sijoittaa vesilain vaatimukset huomioiden. Taasianjoki on edustava savimaan puro/pikkujoki, jonka vesitaloutta ei tule hankkeessa muuttaa. Oikein toteutettuna savenottoaltaiden perustamisella on luonnon monimuotoisuutta vähintään paikallisesti lisäävä vaikutus.

Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen lausunto

Hankealueen maaperään ei liity tiedossa olevia arvokkaita geologisia muodostumia tai erikoisia luonnonesiintymiä. Lähin luonnonsuojelualue, Koivulehto-Peräkorpi sijaitsee noin 560 metrin etäisyydellä hankealueen länsipuolella. Hankealue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Taasianjokeen ja siihen yhdistyvään noroon ei saa aiheuttaa samentumahaittaa. Mikäli haittoja aiheutuu, tulee samentuman poistoa tehostaa muilla soveltuvilla toimenpiteillä. Mahdollisia keinoja samentuman poistoon voisivat olla selkeytysaltaan yhteydessä käytettävät silttiverhot tai kemikaliosointi. Mikäli lupa myönnetään ja toiminnasta aiheutuvaa sameus- tai muuta haittaa vesistölle alkaa ilmetä, eikä sitä saada hallintaan, tulee hankkeelle hakea ympäristölupa ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisesti. Mikäli hankkeesta aiheutuu Taasianjokeen liittyvän luonnontilaisen noron luonnontilan vaarantuminen, tulee hankkeelle hakea vesilain 2 luvun 11 §:n mukaisesti poikkeuslupa.

Varsinais-Suomen ELY-keskuksen lausunto

Taasianjoen läheisyyden vuoksi ottoalueen purkuvesien käsittelyyn tulee kiinnittää erityistä huomiota. Selkeytysaltaan mitoituksen pitäisi käytännössä olla hyvin suuri, jotta savipartikkelit ehtisivät laskeutua purkuvedestä viipymän aikana. Myös ravinteiden pidättymiseen selkeytysallas soveltuu heikosti. Kiintoaineen ja ravinteiden pidättymisen tehostamiseksi vesienkäsittelyn rinnalle voisi harkita täydentäviä menetelmiä. Lausunnossa ehdotetaan, että vaikutuksia Taasianjoen vedenlaatuun tarkkaillaan hankkeen aikana.

Iitin kunnan rakennuslautakunnan lausunto

Iitin kunnan alueella on virkistyskäyttöä Taasianjoen rannalla maa-ainesottoalueen jälkeen joen virtaaman alapuolella. Maa-ainesottotoiminnasta ei saa syntyä vaikutuksia Taasianjokeen, eikä toiminta saa heikentää Taasianjoen virkistyskäyttöä. Tarvittaessa samentumista ja lähtevän kiintoaineen määrää tulee tarkkailla ja mitata maa-ainestenottoalueelta lähtevistä ojista. Iitin kunnan alueella sijaitsee taponlehtilehtoja, jotka ovat luonnonsuojelulain perusteella suojeltuja. Yksi alue rajoittuu Taasianjokeen. Maa-ainesottotoiminnasta ei saa syntyä sellaisia vaikutuksia, jotka heikentävät suojelualuetta.

Oikeudellinen arviointi

Valituksen mukaan hakemus ja ottosuunnitelma ovat olleet puutteellisia, ja hanketta on muutettu.

Ottamissuunnitelman selostuksesta samoin kuin ottamissuunnitelmakartasta käy ilmi, että lähin asuinrakennus sijaitsee 40 metrin etäisyydellä ottoalueesta, ja että kyseisen kiinteistön omistajat ovat antaneet ottamiselle suostumuksensa. Hallinto-oikeus arvioi saadun selvityksen perusteella ja ottaen huomioon mitä tässä päätöksessä on jäljempänä todettu Taasianjokeen kohdistuvista vaikutuksista, että ottamissuunnitelmassa on riittävällä tavalla esitetty maa-aineslain 5 §:n 2 momentissa ja maa-ainesasetuksen 2 §:ssä edellytetyt seikat. Lupaviranomainen on valituksenalaisessa päätöksessään voinut maa-aineslain 11 §:n mukaisesti asettaa ottamissuunnitelmasta poikkeavia lupamääräyksiä hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi.

Valituksen mukaan hanke edellyttäisi vesilain mukaista lupaa, ympäristölupaa ja kaivoslupaa ja hankkeeseen tulee soveltaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sekä suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Hallinto-oikeus toteaa asiassa saadun selvityksen perusteella, että hanke ei sijoitu luokitellulle pohjavesialueelle, eikä asiassa sen vuoksi ole tarpeen arvioida, edellyttääkö savenottomaa-aineslain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua vesilain mukaista lupaa. Muilta osin vesilain mukaisen luvan tarpeesta säädetään vesilaissa, eikä vesilain mukaisen luvan tarvetta voida tässä tapauksessa enemmälti arvioida maa-aineslain mukaisessa menettelyssä. Ympäristöluvanvaraisista toiminnoista säädetään ympäristönsuojelulaissa. Asiassa ei ole tullut esiin seikkoja, joiden perusteella viranomaisen olisi tullut edellyttää hankkeelta ympäristölupaa ja käsitellä maa-aineslupahakemus ja ympäristölupahakemus maa-aineslain 4a §:n mukaisessa yhteiskäsittelyssä. Maa-aineslain 1 §:n mukaan maa-aineslakia sovelletaan muun ohella saven ottamiseen. Valituksenalaista maa-aineslupa-asiaa ratkaistaessa ei ole tullut soveltaa kaivosmineraaleja koskevaa kaivoslakia. Saven ottamista ei mainita ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain liitteessä 1, jossa on lueteltu ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä arvioitavat hankkeet, eikä kyse ole sellaisesta hankkeesta, josta todennäköisesti aiheutuisi kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettuja laadultaan ja laajuudeltaan liitteessä 1 lueteltujen hankkeiden vaikutuksiin rinnastettavia merkittäviä ympäristövaikutuksia. Kyseessä ei myöskään ole sellainen ohjelma tai suunnitelma, johon sovellettaisiin viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annettua lakia.

Valituksessa on tuotu esiin Natura-arvioinnin ja suunnittelutarveratkaisun tarve sekä mahdolliset tulevat kaavamuutokset. Valituksen mukaan luontoselvitys on harhaanjohtava eikä maisema-arvoja ole selvitetty. Lisäksi valituksessa on viitattu kulttuurihistorialliseen maaseutumaisemaan.

Hallinto-oikeus toteaa, että valituksenalaisella toiminta-alueella tai sen läheisyydessä ei ole Natura-alueita, eikä luonnonsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettu Natura-arviointi näin ollen ole tarpeen. Valituksenalaisella päätöksellä ei ole annettu maankäyttö- ja rakennuslain mukaista lupaa, eikä maankäyttö- ja rakennuslain mukaista suunnittelutarvetta ole ollut syytä arvioida. Asiassa saadusta selvityksestä ei käy ilmi, että alueella olisi vireillä kaavahankkeita.

Luontoselvityksessä ottoalue on merkitty ainoastaan kiinteistölle 268-457-2-77. Ottaen huomioon, että kiinteistön 286-457-2-214 alueella ottotoiminta sijoittuu kauemmaksi Taasianjokesta, hallinto-oikeus kuitenkin arvioi, että alueella laaditussa luontoselvityksessä on riittävän kattavasti arvioitu hankealueen ja lähialueen luontoarvoja. Hankealue on peltoa, jolloin maa-ainesten otolla ei ole vaikutusta kaukomaisemaan, ja vaikutus maisemakuvaan muutoinkin on vähäinen. Maa-ainesten ottamisesta ei näin ollen aiheudu maa-aineslain 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua kauniin maisemakuvan turmeltumista, 2 kohdassa tarkoitettujen luonnon merkittävien kauneusarvojen tuhoutumista eikä alueella ole todettu olevan 2 kohdassa tarkoitettuja erikoisia luonnonesiintymiä. Asiassa saadusta selvityksestä ei käy ilmi, että alueella olisi muinaismuistoja tai erityisiä kulttuurihistoriallisia arvoja.

Valittaja on tuonut esiin maa-ainesten oton vaikutuksia naapurikiinteistöihin, erityisesti vapaa-ajan asumiseen, ja viitannut elinkeinonharjoittamisen mahdollisuuksiin naapurikiinteistöillä sekä häiriön aiheuttamaan korvausvelvollisuuteen.

Ottamissuunnitelman mukaan valituksenalaisesta savenottotoiminnasta aiheutuu melua ainoastaan kaivinkoneista ja kuljetusajoneuvoista, ja toiminnan pölyvaikutukset ovat vähäiset. Ottaen huomioon valituksenalaisessa luvassa annetut ympäristölle aiheutuvia haittoja ja alueen jälkihoitoa koskevat lupamääräykset hallinto-oikeus arvioi, ettei ottotoiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle maa-aineslain 3 §:n 4 momentissa tarkoitettua vaaraa tai haittaa. Hallinto-oikeus toteaa, että maa-ainesten ottajan korvausvelvollisuudesta säädetään maa-aineslain 9 §:ssä. Mikäli korvauksista ei sovita, oikeus korvaukseen ratkaistaan ja korvaus määrätään toimituksessa, jota haetaan Maanmittauslaitokselta.

Valittajan mukaan vesiosuuskunnan verkostojen kapasiteetti ei riitä hankkeen vaatimaan käyttöön. Käytännössä koko hulevesimäärä johdetaan suodattamatta, vain selkeytysaltaan kautta suoraan Taasianjokeen. Ottosuunnitelmassa ei ole mainittu tai mitattu pitoisuuksia eikä esitetty selvitystä ojittettavan alueen maalajeista ja happamien sulfaattimaiden esiintymisestä. Taasianjoen virtaamasta ei ole tietoa.

Asiassa saadusta selvityksestä käy ilmi, että valituksenalaisessa toiminnassa ei käytetä vesiosuuskunnan verkostoja. Asiassa on kyse saven ottamisesta peltoalueelta. Viranomaisen lausunnon mukaan lähimmillä tutkituilla alueilla GTK on todennut happamien sulfaattimaiden esiintymistodennäköisyyden pieneksi tai hyvin pieneksi. Ottamissuunnitelman mukaan savesta liukenee luonnollisia aineita, ja kiintoaineen takia ottamisalueelta pois johdettavat vedet

voivat olla sameita. Ottamissuunnitelman mukaan ottamisalueen pintavalunta ohjautuu Taasianjokeen, joka virtaa ottamisalueen pohjoispuolella lähimmillään noin 40 metrin etäisyydellä. Ottamisalueen pohjoisreunasta menee laskuoja, joka yhtyy Taasianjokeen, joka luontoselvityksen mukaan on edustava savimaan puro/pikkujoki. Kiintoainepitoisuutta vähennetään ohjaamalla poisjohdettavat vedet selkeytysaltaan kautta, ennen kuin ne ohjataan alueen pohjoispuolella olevaan ojaan. Hakemuksesta poiketen lupamääräyksessä 12 on edellytetty, että kiintoaineen kulkeutumisen ja pintavesien samentumisen estämiseksi alueelta pois johdettavat vedet tulee johtaa kokooma-altaan kautta suodatuskenttään ennen niiden johtamista Taasianjokeen. Kun otetaan lisäksi huomioon, mitä lupamääräyksessä 12 on todettu suunnitelman hyväksymisestä sekä lisäkeinoista ja lupamääräyksessä 13 vesinäytteenotosta, hallinto-oikeus arvioi, että asiassa on esitetty riittävät selvitykset ja että maa-ainesten otto ei ennalta arvioiden aiheuta maa-aineslain 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja muutoksia Taasianjoen luonnonolosuhteissa.

Hallinto-oikeus arvioi, että valituksenalainen maa-aineslupa ei ole maa-aineslain vastainen, minkä vuoksi hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut
 Maa-aineslaki 7 § 1 mom.
 Ympäristönsuojelulaki 27 §
 Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 3 §
 Laki viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 4 §
 Kaivoslaki 2 §
 Luonnonsuojelulaki 65 §

Päätöksen tiedoksianto

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (HOL valituslupa, julkinen kuulutus).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet Riikka Tiainen, Terhi Helttunen ja Terhi Vanala.

Esittelevä jäsen

Terhi Vanala

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden
asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös	██████████ sähköpostitse antopäivänä
Oikeudenkäyntimaksu	260 euroa (Oikeudenkäyntimaksua koskeva oikaisuvaatimusohje on tämän päätöksen liitteenä.)
Jäljennös	Leca Finland Oy, sähköpostitse antopäivänä Kouvolan kaupungin teknisen lautakunnan lupajaosto, sähköpostitse antopäivänä Kouvolan kunnanhallitus (lähetetään päätös ja julkinen kuulutus), sähköpostitse antopäivänä. Kouvolan kunnanhallituksen on maa-aineslain 20 c §:n mukaisesti ilmoitettava kuulutuksesta. Iitin kunnanhallitus (lähetetään päätös ja julkinen kuulutus), sähköpostitse antopäivänä. Iitin kunnanhallituksen on maa-aineslain 20 c §:n mukaisesti ilmoitettava kuulutuksesta. Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä siitä, kun julkinen kuulutus on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla, sitä päivää lukuunottamatta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuunottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa **korkeimmalle hallinto-oikeudelle**. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus, PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00 – 16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ PERITTÄVÄ OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 530 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä yksityishenkilön vireille panemissa sosiaalihuoltolaissa (1301/2014) eikä terveydenhuoltolaissa (1326/2010) tarkoitettua palvelua tai etuutta koskevissa asioissa, lastensuojelulain (417/2007) mukaisissa asioissa, lukuun ottamatta mainitun lain 16 c §:ssä tarkoitettuja, kuntien keskinäisiä korvauksia koskevia asioita, yksityishenkilön vireille panemissa ulkomaalaislain (301/2004) mukaisissa kansainvälistä suojelua koskevissa asioissa, mielenterveyslain (1116/1990) mukaisissa asioissa eikä asioissa, joiden käsittely on muualla laissa säädetty maksuttomaksi.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa maksu kuitenkin peritään riippumatta lopputuloksesta. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain (257/2002) nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015).

OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Itä-Suomen hallinto-oikeus lähettää erikseen laskun oikeudenkäyntimaksusta.

Maksun määräämistä koskevaan päätökseen saa vaatia oikaisua maksun määränneeltä virkamieheltä (asian esittelijä) kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä siten kuin hallintolaissa säädetään.

Hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Itä-Suomen hallinto-oikeus
PL 1744, Minna Canthin katu 64
70101 KUOPIO
ita-suomi.hao@oikeus.fi
Fax 029 564 2501

Oikaisuvaatimus on toimitettava hallinto-oikeudelle määräajassa ennen virka-ajan päättymistä klo 16.15.

Maksu perustuu tuomioistuinmaksulakiin (1455/2015).